

MVCRP00Z895W

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0181r

V Praze dne 25-10-2013
Č.j.: MV-103623-4/VS-2013

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 4. 11. 2013

podpis: Ing. M. Pecina 11. 11. 2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Konžská republika, státní občan Konžské republiky, trvale byter (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 19.7.2013, čj. VS-463/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána žadatelem dne 11.1.2013 u Úřadu městské části Praha 10. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 21.2.2013. Žadatel je státním občanem Konžské republiky. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen dne 25.8.2003. Manželství uzavřel v roce 2003 se státní občankou České republiky, manželství bylo rozvedeno v roce 2008.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splnil podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Žadatel nesplnil podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zvláštním právním předpisem na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ministerstvo vnitra žadateli splnění uvedené podmínky ve smyslu

Vypraveno dne:

30-10-2013

Ing. M. Pecina

ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění.

Žadateli nebyl vydán příslib udělení státního občanství České republiky tak, aby si mohl obstarat doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tím podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra žadatele upozornilo, aby si neobstarával doklad o pozbytí dosavadního státního občanství bez příslibu udělení státního občanství České republiky, neboť v případě získání tohoto dokladu se stane osobou bez státního občanství (apatridou).

V kontextu shora uvedeném, Ministerstvo vnitra předmětné žádosti nevyhovělo s tím, že je nutné žadateli poskytnout další časový prostor, aby bez jakýchkoliv pochybností prokázal, že si již osvojil plnění povinností v intencích právního řádu České republiky, zejména pak v souvislosti s plněním povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. Poslední nedoplatky na pojistném byly evidovány podle vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny v říjnu 2012 ve výši 25 293 Kč. Tento dluh žadatel uhradil v prosinci 2012.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19.7.2013, čj. VS-463/835.3/2-2013, podal žadatel včasný rozklad. Žadatel pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné a nesprávné v tom smyslu, že Ministerstvu vnitra sdělil ve svém vyjádření dne 27.5.2013 skutečnosti, které je nutné považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, pro které lze podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominout. Za tyto skutečnosti neboli důvody pokládá úhradu dluhu na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a v současné době provádění jeho řádných a včasných úhrad. Dalším důvodem podle žadatele je jeho vysoká míra integrace v české společnosti, kterou odvozuje od délky povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Dále pak rodinné vazby na české občany, konkrétně bratry, kterým bylo uděleno státní občanství České republiky v roce 1998 a 2004 a na přítelkyni, se kterou žije ve společné domácnosti. Vyslovil nesouhlas s názorem Ministerstva vnitra vyjádřeným v napadeném rozhodnutí, a to ohledně poskytnutí přiměřeného času, aby si žadatel osvojil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění a tyto řádně a včas plnil. Vznosl rovněž námitku, že napadené rozhodnutí je z hlediska proporcionality zcela nepřiměřené. Domnívá se také, že Ministerstvo vnitra ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu řádně neodůvodnilo zamítavé rozhodnutí a nezjistilo stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, jak upravuje ustanovení § 3 správního řádu. Požádal o přezkoumání napadeného rozhodnutí a navrhl změnu v tom smyslu, aby bylo jeho žádosti vyhověno a uděleno mu státní občanství České republiky.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Ministr vnitra a rozkladová komise ve smyslu příslušných ustanovení správního řádu posoudili zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni.

Ministerstvo vnitra, jak vyplývá ze spisu, usnesením ze dne 6.5.2013 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení o jeho žádosti (§ 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství). Podle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu jej poučilo o možnosti před vydáním rozhodnutí nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a případně navrhnout jejich doplnění. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti přerušeno, a to do 3.6.2013 a žadatel byl vyzván k doplnění žádosti o vyjádření se k některým skutečnostem a o předložení listin, které Ministerstvo vnitra v dotčeném usnesení výslovně označilo, aby tak získalo relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Současně byl žadatel vyrozuměn o tom, že pokud ve stanovené lhůtě požadované listiny Ministerstvu vnitra nepředloží, bude řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Ministr vnitra v intencích návrhu rozkladové komise konstatuje, že podle předložených listin žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zvláštním právním předpisem na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ministr vnitra žadateli splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominul, neboť neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. Žadateli nebyl vydán příslib udělení státního občanství České republiky tak, aby si mohl obstarat doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tím podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Žadatel nehradil řádně a včas platby na pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Z dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny, které jsou součástí spisu, vyplývá, že žadatel, coby osoba samostatně výdělečně činná, nehradil vždy splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění v zákonem stanovených lhůtách. Byl u něj Všeobecnou zdravotní pojišťovnou evidován následující dluh: březen 2005 ve výši

11 925 Kč, březen 2007 ve výši 7 286 Kč, březen 2008 ve výši 4 005 Kč, červenec 2011 ve výši 16 417 Kč a říjen 2012 ve výši 25 293 Kč. Dluh byl postupně uhrazen, poslední byl uhrazen v prosinci 2012. Za období let 2004 až 2007 a 2010 až 2012 bylo žadateli vyměřeno penále.

Ministr vnitra na návrh rozkladové komise splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominul, neboť neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. K poslednímu pochybení došlo v nedávné době (v roce 2012) a šlo o nezanedbatelnou částku (ve výši 25 293 Kč), kterou žadatel uhradil v prosinci 2012. V kontextu této skutečnosti, tudíž námitku žadatele, že napadené rozhodnutí je z hlediska proporcionality zcela nepřiměřené, musel ministr vnitra odmítnout. Stejně tak musel ministr vnitra odmítnout námitku žadatele o jeho vysoké míře integrace do české společnosti, kterou dovozuje z jeho dlouhodobého povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Tuto skutečnost Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí ani ministr vnitra nijak nezpochybňují, ale pouze hodnotí splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky po dobu jeho povoleného trvalého pobytu na území České republiky. S ohledem na shora uvedené, lze konstatovat, že žadatel po tuto dobu si povinnosti, které mu plynou z právního řádu České republiky, zejména pak na úseku veřejného zdravotního pojištění, neosvojil natolik, aby Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí a ministr vnitra mohli konstatovat její splnění. Naopak ministr vnitra konstatoval, že odráží jeho nedostatečnou integraci do české společnosti, právě z hlediska jeho dlouhodobého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, kdy ještě v roce 2012 porušoval právě povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Komplexní integrace žadatele do české společnosti je nutná a rozhodná pro udělení státního občanství České republiky. Tuto však nelze vzhledem k pochybení žadatele konstatovat. Ministr vnitra rovněž konstatoval, že se jednalo o nezanedbatelné dlužné částky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, jak shora uvedeno. Ministr vnitra odmítl také námitku žadatele, že nebyl zjištěn skutečný stav věci s ohledem na ustanovení § 3 a § 2 správního řádu, a že Ministerstvo vnitra ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu řádně neodůvodnilo své zamítavé rozhodnutí. K tomu ministr vnitra konstatoval, že výše dluhu, způsob jeho úhrady vychází z dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny, jež jsou součástí spisu a žadatel žádným relevantním způsobem tyto údaje z dotčených dokladů nezpochybnil ani neuvedl důvody svého pochybení, které by byly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by splnění dotčené podmínky mohlo být prominuto.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra respektive ministr vnitra

prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Státní občanství je jedním ze základních atributů, na jejichž základě je založena existence každého moderního svrchovaného státu. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. Haagská úmluva o některých otázkách střetu zákonů o státním občanství z roku 1930, ačkoliv nevstoupila nikdy v platnost, je pokládána za shrnutí mezinárodního obyčejového práva a stanoví, že je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip při respektování zásad vyplývajících z obyčejového mezinárodního práva, mezinárodních smluv a všeobecně uznávaných právních zásad v oblasti státního občanství napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu a je v současné době všeobecně přijímán. Ministerstvo vnitra v této souvislosti v napadeném rozhodnutí uvedlo, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani za předpokladu, že žadatel splňuje všechny podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento orgán nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv. Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že

udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

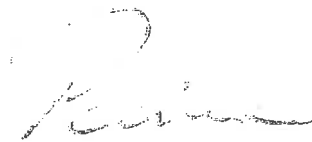
Státní občanství je považováno za pevný, úzký a trvalý vztah mezi žadatelem a Českou republikou, musí zde proto existovat opravdové vzájemné spojení zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je dovozováno zvláště z jeho pobytu na území České republiky a jeho komplexní integrace v české společnosti. Pokud tyto zájmy nejsou v souladu, žádosti nevyhovuje, a to ani za předpokladu, že podmínky, které stanoví ustanovení § 7 zákona o státním občanství žadatel splňuje.

Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutečného stavu věci, správní řízení bylo vedeno v souladu s právními předpisy a bez zbytečných průtahů. Bylo vydáno v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu za předpokladu, aby při rozhodování o této žádosti nevznikaly nedůvodné rozdíly v porovnání se skutkově shodnými nebo podobnými případy, jak upravuje ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

Ministr vnitra na základě výše uvedeného a na návrh rozkladové komise rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

123